

dávno nepil, pil jsem, ale jen pivo a někdy trochu vína. Jen jsem usoudil, že ta hrozící pláčící játra budu mít z těch mých koček, z toho pocitu viny, z toho, že jsem zavraždil kočičky, dvě těhotné kočičky. A já jsem chtěl mít jistotu, že lékaři na Bulovce se možná mylí, protože jsem se najednou polekal, že musím být na světě, že je přede mnou ta moje poslední kniha, ve které bude všechno, a tak pro jistotu jsem se vydal se svým přítelem do Sušice k záračnému lékaři, faráři Františkovi Ferdovi, který vypadá přesně tak jak Jaroslav Hašek. A když přišla řada i na nás, František Ferda seděl ve slunci u psacího stolu a čáral si tužkou a opravdu vypadal jak autor Švejka, a zničehonic se otočil a optal se mého přítele, Jiřího Anderleho, co mu chybí, proč přišel? A Jirka řekl, že má hlavu jako dvouleté zelí, že jej strašně, strašně bolí hlava, tak bolí hlava, že neusne bez prášků. A Franta Ferda seděl v koutku u psacího stolu, čáral si tužkou a do kouta svého pokoje řekl v zasnění... vidím váš byt, je tam přízemí, pod kterým teče potok, pak první patro a pak druhé patro a tam je vaše pracovna, vidím, že ve vašem domě se topí naftou, je to ústřední topení, vidím komín, jak stoupá z přízemí do pater, vidím ten komín i nad střechou, ale vidím... vidím, že do vaší pracovny vniká ten kouř a od toho vás bolí,

Na medrospříng...

Jiří Anderle - grafika, ne?

hrozně bolí hlava! Otočil se a řekl Jiřímu do očí... Tak hele, nechat spravit komín, přestat brát uspávací léky, a místo nich před spaním si dát pohár slivovice... Pak usedl a psal chvíli na psacím stroji, dva rádky napsal a podal lístek Jiřímu a dodal... Taký tady máte, co máte ještě dělat. A co vy? obrátil se na mne, co je s vámi? Povidám, mám vzduté játro, bolí mi v boku, vyhrožují mi pláčícími játry. Franta Ferda se neobrátil do kouta, ale rovnou od boku se na mne rozkohořil... Poslyšte, co ta barva, copak můžete žít s takovou barvou, která vás zabíjí, co ta hnědá barva, i tady u mne jste v šatech hnědých barev, ale co ta hnědá barva doma? Proč máte, vy jeden člověče, zálibu v hnědé barvě, copak nevíte, že hnědá barva je pro vás hrůb? A rozhněvaný usedl za psací stůl a napsal na psacím stroji lísteček, co mi pak podal, abych se koupal jen v nastrouhané kůře z dubisek, abych si potíral oči krystalovým cukrem. A když jsme odcházeli a nechali mu tam na léky jisté bankovky, kterých se nedotkl, když jsme se kláněli a couvajice odcházel, František Ferda ještě otevřel dveře a zahulákal na mne... Ta hnědá barva! A zabouchl dveře. A potom když jsme se vraceli, auto řídila paní Milada, a Jiří jí říkal o všem, co mu řekl Franta Ferda, o tom, jak jim proniká kouř a zbudliny od ústředního topení, jak je tam nahoře